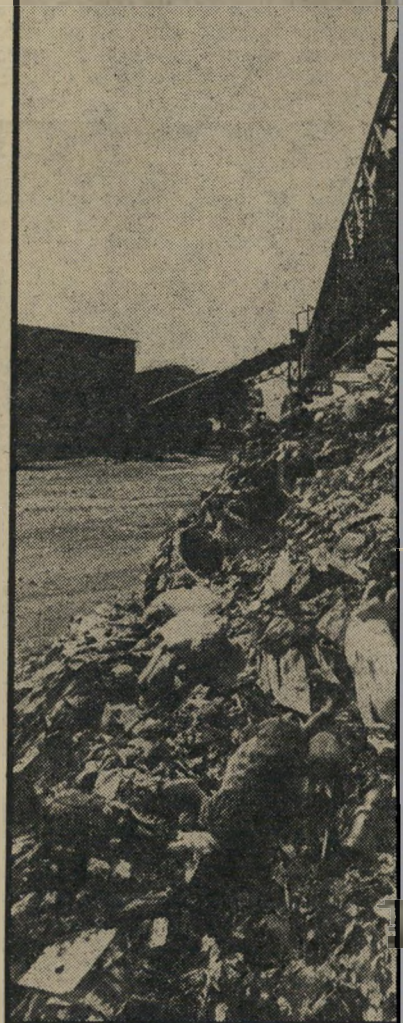

לדבר נלחמים כדי למנוע קריעת איברים מעל ייצורים חיים

צער בעלי חיים איריס שטרן, 19, מעובד דות המקום — שהגיעה בעבודה הזאת אחרי קראה עליה במודעה בעיתון — מאכילה את הכלבים. נוסף למזון הכלבים המיוחד שהאגודה קונה בשביל כלביה, היא גם מקבלת ממפעלים שונים תרומות. בעלי אולמי חתונות נהגו לשלוח למקום שיירי ארוחות.

בשליחות הצלה — יוסי עדין, חקלאי, שהתחיל לעבוד כמנהל עבודה באגודה לפני כשנתיים, ליד תלת-האופנוע של האגודה. ברכב זה אוספים אנשי האגודה כלבים, התולים ובעלי חיים אחרים.

האשפה המקיפות את המקום עשרות כלבים, שרעם המנועים הוא כשבלים צילצול לארוחת הבוקר. אלה הם כלבי המזבלה. בזנבם השמט ובמבט עיניהם הפראי והזהיר, הם מוכרים היטב לעובדים במקום. הרואים אותם מדי בוקר, כשהם גוברים בערימות האשפה הסריות, ושומעים את נביחותיהם הרמות בשעות הלילה. את שעות היום מבלים הכלבים בתנומה בתוך הררי האשפה המשמשים להם מיסתור מלהט החמה. מהגשם ומקשיית ליבם של בני האדם. שם הם מתרבים, מקימים להם קות, כשבראש כל להקה עומד מנהיג — הכלב החזק ביותר, וסביבו מרוכזות כשבע כלבות המעמידות ללדות מדי עונה. יש ביניהם, שהגיעו עד דור עשירי במקום. מפעם לפעם מגיעות קבוצות חדשות.

החיים!

לפעמים אלה הם גורי כלבים, שהצליחו להיחלץ מתוך פחיה האשפה. לעיתים כלבים, שבעליהם מאסו בהם, והם משלמים לנהג מכונית האשפה כדי שיקח אותם איתו. לגשת אליהם אי אפשר. נסיגנם לימד אותם להימלט מכל הולך על שתיים. לפעמים מגיעים לאיזור סחחי העירייה, משמידים חלק מהם. גם אנשי האגודה לצער בעלי חיים עוברים שם מפעם לפעם, אוספים את הגורים שזה עתה נולדו, או מרדימים כמה כלבים ולוקחים אותם למיכלאות האגודה, הנמצאות בדרך שלמה שבספר, שם יוכלו לחיות בתנאי נקיזון ותחת פיקוח רפואי.

אהבה

וסלידה

אנשי האגודה לצער בעלי חיים הם היחידים שאיכפת להם. כל בוקר, אחרי שהיא גומרת להאכיל שני כלבים, התול, תרנגולת ויונים פצור עות, עוזבת הילדה פרידשטיין כסופת השיער את ביתה היפה שבסביון בדרכה אל משרדי האגודה. שם היא פוגשת את סופי דניאל, שגם היא, כהילדה, עוזרת לטפל בכ-120 כלבים ובי-20 התולים חסרי הבית, בסוסים שפצעו בתאונות דרכים ונאספו עלידי חברה מצדי הדרכים, בצפורים, אפילו בעכברים.

עבודתן נעשית בהתנדבות. מאהבה. מתוך סלידה מהתעללות ביצורים חסרי מגן. לא אחת פנתה האגודה לעובדי העירייה (המשך בעמוד 22)

רמים עלידי העגורן ונורקים אל סרטי-נע, המוביל את האשפה לתוך דוודים ענקיים, שבתוכה היא נטחנת. גורלם של החתולים דומה. אנשי צער בעלי חיים נלחמים מלחמה אבודה כדי למנוע את הזוועה.

אשפה הנשפכת את האשפה, נזי מכאן הם מר

הכלבים מחכים

— על אחד מתילי-האשפה המקיפים את איזור המזבלה, מחכים הכלבים.